

Nacional

COVID-19

Transmissió
1,02

Dada anterior: 0,98

Els nous contagiats per cada positiu no han de superar l'1

Nous contagiats
974

Dada anterior: 589

L'indicador no hauria d'estar en 1.000 contagiats/dia

Llits d'UCI
234

Dada anterior: 253

Les UCI haurien d'acollir un màxim de 300 malalts greus

#CATALUNYALLIBERTAT

Recuperen la immunitat

PROVISIONAL • Luxemburg retorna de manera cautelarríssima la protecció parlamentària a Puigdemont, Comín i Ponsatí **SATISFACCIÓ** • Junts celebra la decisió com “una victòria més davant dels tribunals europeus”

Natàlia Segura Raventós
Brussel·les

Els eurodiputats de Junts han recuperat de forma provisional la immunitat europea i podran anar amb tranquil·litat al pròxim ple del Parlament Europeu a Estrasburg la setmana vinent. El Tribunal General de la Unió Europea va decidir ahir de manera cautelarríssima protegir-los abans d'examinar el cas amb més detall.

No vol dir que els doni la raó. Ni tan sols que cregui que hi ha motius suficients per realment restituir-los la immunitat mentre resol la demanda. Però veu necessari, “en interès de la bona administració de justícia”, que aquests eurodiputats puguin continuar exercint sense el risc de ser detinguts en espera que el Parlament Europeu presenti les seves alegacions, cosa que encara no ha fet.

En la petició de mesures cautelars, Puigdemont, Comín i Ponsatí alertaven del “risc real i imminent” que els empresonin i “impedeixin que puguin representar els ciutadans europeus durant la resta del mandat”. En especial, advertien del risc de ser arrestats a França ara que l'Eurocambra reprèn les sessions plenàries a Estrasburg. De fet, la setmana que ve mateix s'hi han de desplaçar. Ara ho podran fer tranquil·lament.

“Les alegacions factuais i legals dels sol·licitants, suposant que s'acabin provant, justifiquen

mantenir l'*statu quo* fins que el vicepresident del Tribunal General examini amb més detall els arguments i resolgui de manera definitiva l'aplicació de les mesures cautelars”, diu el TGUE en una interlocutòria molt breu en què no entra a argumentar si Puigdemont, Comín i Ponsatí tenen raó o no.

Com que el Parlament Europeu encara no ha pogut presentar les seves alegacions, el TGUE no pot comprovar-ho i, davant del dubte, ahir va optar per concedir mesures cautelarríssimes. Aquest tribunal de primera instància amb seu a Luxemburg pot fer aquest pas si creu que és necessari per “obtenir prou informació per decidir sobre una situació legal i factual complexa” com és aquesta.

Contents a Junts

Fonts de l'Eurocambra asseguren que fins ahir no va rebre la notificació oficial sobre el recurs i que tenen dues setmanes per respondre. Això vol dir que, un cop el TGUE rebí les alegacions dels serveis jurídics del Parlament Europeu, la justícia de la UE podria revertir les mesures cautelars i retirar la immunitat als tres independentistes. En els pròxims mesos, per tant, el TGUE realment dirà si veu indicis d'irregularitats en la manera com la cambra va gestionar el suplicatori del Tribunal Suprem per poder extradir Puigdemont, Comín i Ponsatí per la causa del procés. La sentència en ferm trigarà més.

Els tres eurodiputats de Junts -Puigdemont, Comín i Ponsatí- el dia de la vista pel suplicatori ■ ACN

Les dates

22.2.2021

es va debatre l'aixecament de la immunitat al comitè d'Afers Jurídics del Parlament Europeu.

9.3.2021

és el dia que els tres eurodiputats van perdre la immunitat en la votació del Parlament Europeu.

Encara que la immunitat pugui durar poc, és la primera vegada que aconsegueixen unes mesures cautelars a Luxemburg i ahir els eurodiputats de Junts no es van estar de celebrar-ho. “Anem bé!”, va dir Ponsatí, mentre que Comín va anar un pas més enllà. “Una victòria més davant dels tribunals europeus. I no serà la darrera”, va dir l'exconseller de

Salut a les xarxes socials, en què va agrair la feina “brillant i incansable” dels advocats Gonzalo Boye i Josep Costa. Per la seva banda, Puigdemont va publicar a Twitter una fotografia de tots tres amb els punys alçats amb el lema *No surrender*. S'espera que avui facin una roda de premsa al Parlament Europeu per comentar la decisió de Luxemburg.

La xifra

400

vots a favor va obtenir l'aixecament de la immunitat de Puigdemont, 248 en contra i 45 abstencions.

Celebració al govern

El president del govern, Pere Aragonès, també va celebrar que el TGUE hagi retornat provisionalment la immunitat a l'expresident Carles Puigdemont i als exconsellers Toni Comín i Clara Ponsatí. “Com no podia ser de cap altra manera”, assenyalava en una piulada el president, Pere Aragonès, que ho qualifica de “molt bona no-

tícia per a l'independentisme i la democràcia”. “Europa ens fa arribar la justícia. Seguim endavant”, va afegir. El vicepresident de la Generalitat, Jordi Puigneró, també es va afegir a les mostres de suport i va assegurar que “la injustícia espanyola cada dia és més a prop d'asseure's davant la justícia europea”.

Les entitats independentistes ANC, Òmnium i el Consell per la República van felicitar Puigdemont, Comín i Ponsatí per haver recuperat la immunitat. “És una nova victòria a Europa que deixa en evidència l'Estat espanyol i la seva repressió”, va reivindicar la plataforma dirigida per l'expresident Carles Puigdemont.

L'APUNT

I Reus? I Girona? I Lleida?

David Brugué

Ja fa temps que el debat de l'ampliació de l'aeroport de Barcelona és sobre la taula i ahir hi va haver un gran acte del món econòmic per reclamar-la. Si cal o no ampliar la tercera pista se m'escapa. Però sí que dona per reflexionar el centralisme de certs sectors i administracions. Allò que tant es critica a Madrid i que després es practica a Barcelona. És indubtable el pa-

per de la capital com a pol d'atracció, però a Catalunya hi ha tres aeroports de dimensions mitjanes que estan infrautilitzats. Infraestructures, com Reus i Girona, en les quals es va abocar una gran quantitat de diners per l'arribada de Ryanair i que ara estan força mortes de fàstic. I si quan parlem de sostenibilitat, racionalitat i equilibri territorial realment ens ho creiem?

europa

Cancel·lació d'un acte

La inesperada decisió va enxampar el Ministeri d'Afers Estrangers per sorpresa i en una situació compromesa. Irònicament, la ministra d'Afers Estrangers, Arancha González Laya, estava a punt de fer una roda de premsa conjunta amb la seva homòloga belga, Sophie Wilmès, quan es va assabentar de la notícia. Per evitar una pluja de preguntes i, sobretot, un delicat moment en l'àmbit diplomàtic, Laya va optar per cancel·lar la trobada amb la premsa. La relació amb Bèlgica és complicada d'ençà que els exiliats s'hi van instal·lar. En una breu nota, el govern de Pedro Sánchez va assegurar que la decisió es va prendre "de

mutu acord".

La demanda contra l'ai-xecament de la immunitat segueix un procediment judicial separat de les prejudicials que va enviar el jutge instructor del Suprem Pablo Llarena a Luxemburg. En el seu cas és el Tribunal de Justícia de la UE, última instància, qui està analitzant les preguntes que qüestionen a Bèlgica per rebutjar l'euroordre contra l'exconseller Lluís Puig. Evidentment, si en darrera instància la justícia europea mantingués la immunitat als tres eurodiputats, sigui quina sigui la resposta sobre les prejudicials, els tribunals belgues no podrien reobrir el procés d'extradició, almenys mentre fossin membres del Parlament Europeu. ■

Els set presos de Lledoners, en un acte conjunt a Sant Joan de Vilatorrada, el març passat ■ JOSEP LOSADA

El TC, novament dividit, confirma el càstig als Jordis

■ Sosté que les conductes de Cuixart i Sánchez s'emmarquen en el delictes de sedició i no en l'exercici del dret d'expressió ■ Els magistrats Xiol i Balaguer, en desacord

Mayte Piulachs
BARCELONA

El Tribunal Constitucional (TC) va avançar ahir la resolució, sense el raonament de la sentència —una excepció feta norma—, en relació amb el recurs presentat pels líders socials la tardor del 2017 Jordi Sánchez, llavors president de l'ANC, i Jordi Cuixart, president d'Òmnium Cultural, als quals refusa donar empara, ja que considera encertada la condemna de nou anys de presó pel delictes de sedició que els va imposar el Tribunal Suprem el 14 d'octubre del 2019, quan també va condemnar els líders polítics. Cap sorpresa.

L'única bona nova per als independentistes catalans és que, tal com va passar amb els exconsellers Jordi Turull i Josep Rull, els magistrats Juan Antonio Xiol i María Luisa Balaguer han emès dos vots particulars, que s'espera que siguin força crítics, com els

La xifra

9 anys de presó pel delictes de sedició va ser la condemna que va dictar el Tribunal Suprem per a Sánchez i Cuixart.

primers, i que seran vitals en els recursos que es presentaran al Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH). Precisament, el president d'Òmnium, Jordi Cuixart, que ja ha passat 1.325 nits a la presó, va afirmar ahir: "Els tribunals polítics mai no sorprenen. Seguirem utilitzant la presó com a altaveu de denúncia internacional: anem a Estrasburg a acusar l'Estat."

En el breu comunicat d'ahir, s'avança la part dispositiva de la sentència, en la qual el TC comparteix el mateix raonament per als Jordis. Considera que "la conducta del recurrent, en promoure l'oposició mate-

La frase

"Els tribunals polítics mai no sorprenen. Anem a Estrasburg a acusar l'Estat?"

Jordi Cuixart
PRESIDENT D'ÒMNIMUM

rial a l'execució policial de les decisions del Tribunal Constitucional i d'altres tribunals, no constitueix cap exercici legítim dels drets i llibertats d'expressió ni de reunió, i que la seva condemna penal, pel delictes de sedició, compleix amb les normes constitucionals", i conclou que "no obeeix a una finalitat espúria de persecució o càstig per la seva posició política o ideològica" com denunciaven tots els independentistes catalans.

S'hi precisa que el ponent de la resolució de Jordi Sánchez —ara dirigent de Junts— és el magistrat Santiago Martínez-Vares, mentre que qui ha es-

tat ponent i ha redactat la sentència de Cuixart és el mateix president del TC, Juan José González Rivas.

En els primers vots particulars contra la denegació de l'empara a Rull i Turull, els magistrats Xiol i Balaguer consideren que el Suprem va vulnerar-los drets fonamentals i que les penes de presó imposades eren excessives. En les dues noves resolucions del TC, que es faran públiques en els propers dies, els dos vots particulars haurien de ser encara més contundents que els primers, ja que Cuixart i Sánchez no formaven part del govern català sinó de la societat civil. Per a alguns juristes, el Suprem, amb la seva condemna, va coartar els drets de manifestació i reunió, i fins i tot es va interpretar que qualsevol aturada d'un desnonament, en ser una ordre judicial, podia donar peu a l'acusació de sedició, cosa que va ser descartada posteriorment pel Tribunal Suprem. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Aragonès reunirà els grups abans de la taula de diàleg

El president s'estrena en comissió de control fent una aposta per la negociació i recordant al PSC que la majoria dels seus votants veuen bé un referèndum ■ Illa s'ofereix per aprovar el pressupost

Òscar Palau
BARCELONA

Els passos previs per anar a la taula de diàleg entre governs, a més de la recerca del consens per a l'ampliació de l'aeroport del Prat, van centrar ahir al Parlament la primera sessió de control a Pere Aragonès com a president de la Generalitat, tot i que ja n'havia afrontat abans com a vicepresident amb les funcions de l'inhabilitat Quim Torra. Aragonès va deixar clar que la legislatura, almenys en la primera meitat, pivotarà sobre el diàleg "des de la màxima ambició en els plantejaments", i va confirmar que, a banda de la trucada i la reunió previstes en els pròxims dies amb el president espanyol, Pedro Sánchez, en paral·lel empenirà també els passos interns previs per afrontar-lo.

"La voluntat és la convocatòria d'un acord nacional per l'amnistia i autodeterminació, en els pròxims dies em reuniré amb les forces que ja s'hi han mostrat predisposades, les de la investidura", va confirmar, interpellat pel republicà Josep Maria Jové, tot i que ja va avançar que obrirà l'espai a les organitzacions socials sobiranistes i a "tothom que vulgui una solució demo-

cràtica", com recullen els seus pactes d'investidura. A instàncies de la líder dels comuns, Jèssica Albiach, minuts abans ja havia anunciat que consultarà els grups per conèixer quina és la seva posició, abans de reprendre la taula de diàleg. "Tindrà més força amb el mandat del 80% que amb el del 50%", li havia repetit ella, tot oferint-se per acompanyar el govern en el procés. Aragonès va recollir el guant, tot i que va reclamar "valentia i responsabilitat" a totes les parts. Per això va insistir que cal generar un gran consens previ sobre quin ha de ser el mecanisme de decisió per solucionar el conflicte polític, que no ha de ser altre que un referèndum "amb totes les opcions" sobre la taula.

Pressió pel referèndum

En una rèplica de la seva compareixença posterior, el president va instar els socialistes que "no siguin aliens" als grans consensos que reflecteix el Centre d'Estudis d'Opinió. "També entre les seves bases electorals", va furgar, mentre els recordava que fa uns anys "creien" en una consulta pactada. I és que Jové ja havia posat abans el dit a la nafra: "El consens pel referèndum és tan ferm que fins i tot és

Aragonès, ahir durant la sessió de control, flanquejat per Puigneró i Vilagrà ■ ORIOL DURAN

Anna Caula, nova secretària general de l'Esport

ERC va anunciar ahir que Anna Caula serà la nova secretària general de l'Esport, per la qual cosa deixarà l'acta de diputada i el càrrec de vicepresidenta del Parlament. Es preveu que Caula, que ahir es va acomiadar del ple i espera fer el mateix dimarts a la mesa, sigui nomenada la setma-

na vinent. El partit anunciarà en els pròxims dies la seva substitució a la mesa, que serà una dona i s'haurà de votar en el ple. En paral·lel, Junts precisament va anunciar ahir que Mònica Sales serà la nova portaveu del grup, i Josep Rius, el portaveu adjunt.

El ple també va convalidar

ahir dos decrets llei del govern amb mesures per fer front a la pandèmia. Així mateix, va aprovar les comissions legislatives de la legislatura i una proposta de resolució conjunta del sobiranisme perquè la legislatura que va començar el 6 de juliol de 1932 es consideri la primera.

majoritari entre els contraris a la independència." I això inclou més de la meitat dels votants del PSC.

Com en les darreres setmanes, Aragonès va denunciar la instrucció "parcial i plena d'irregulari-

tats" del Tribunal de Comptes en la seva croada contra l'acció exterior, que "crea un molt mal pre-

cedent", i va defensar l'amnistia per "donar cobertura" a una solució política al conflicte. Després que Cs anunciés una manifestació l'11 de juny a Barcelona contra els indults, a més, va carregar contra el "terraplanisme" de les "tres caravel·les" de la dreta espanyola. "El nacionalisme espanyol es cura viatjant", li va etzibar també al líder del PP, Alejandro Fernández, que li havia retret la "ruïnosa idea" de crear un banc públic. "La banca pública és present a tota Europa", li va recordar el president.

Illa s'ofereix

Aragonès va explicar després la nova estructura del govern, que va defensar que necessitava una "sacsejada", i va anunciar canvis més de fons en la "fórmula de governança", perquè vol prioritzar la cooperació i el treball en equip, així com "trencar amb els compartiments estancs". L'autoavaluació permanent, la transparència i una major claredat en la comunicació, amb la professionalització de la portaveu, seran altres valors a seguir. El cap de l'oposició, Salvador Illa, anunciarà en els pròxims dies un "govern alternatiu", amb diputats que fiscalitzaran l'activitat dels consellers. "Exercim de manera responsable la tasca d'oposició, espero que s'ho prengui com un estímul", va exposar. Illa també va recordar al president el compromís d'aprovar un pressupost per al 2021, que segons ell Catalunya necessita, i fins i tot es va oferir per a aprovar-lo. "Si tingués problemes amb la seva majoria, aquí estem nosaltres", va cloure. ■

Debut de consellers en la sessió de control del ple

E.A.
BARCELONA

Primera sessió de control als membres del govern o, el que és el mateix, ahir es va registrar el debut dels consellers a la cambra catalana. Quatre idees vagues sobre els objectius de la conselleria, no hi havia temps per res més, saluta-

cions amb la resta de companys, configuració encara dels equips i primeres respostes a l'oposició. Entre les notes de la jornada, va destacar la intervenció del conseller d'Interior, Joan Ignasi Elena, difereint a les que han expressat altres consellers del ram. Era en resposta al model de seguretat "impo-

sat per la CUP, un partit que empara la violència", li etzibava el diputat de Vox. "La CUP no és una organització que promogui la violència. No em veig amb cor, sincerament, de dir el mateix de vostès", li engaltava el conseller que també va defensar el treball de les minories que han permès l'eliminació de projec-

tils de goma en al·lusió als retrets del diputat del PSC-Units Ramon Espadaler pels acords amb la CUP. Elena va reclamar als partits que treguin la política de seguretat del debat "partidista" per traslladar-la al debat "d'altura". "Us convido a una reflexió conjunta, al diàleg i al consens", va acabar.

El conseller d'Economia, Jaume Giró, va demanar la "desintegració dels prejudicis sobre la seva figura. Giró es va voler treure de sobre les crítiques a la seva tasca en el món privat i va assegurar que el

El conseller d'Economia, Jaume Giró ■ O. DURAN

seu compromís amb la sensibilitat social i amb el país "està fora de dubte", en resposta al diputat d'En Comú Podem Joan Carles Gallego. "Mai cap conseller havia estat despullat en tan poc temps com ho he estat jo", li va contestar Giró. El primer ple amb govern també va estar protagonitzat pel nou estatus de l'expresident del Parlament Roger Torrent, ara conseller d'Empresa i Treball, el primer expresident que opta per encapçalar una conselleria després d'haver exercit com a segon dirigent del país. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Pujol, llegat i culpa

LLIBRE • L'expresident escriu el seu “testament polític” i “penitència” en una llarga entrevista de Villatoro publicada en forma de llibre **ENCAIX** • Un Pujol introspectiu referma l'aposta per una altra Espanya i confessa errors i debilitats personals i de fe

Xavier Miró
BARCELONA

Per encàrrec de Grup62, l'escriptor Vicenç Villatoro ha entrevistat del gener del 2019 al juny del 2020 l'expresident Jordi Pujol. L'objectiu era conèixer la seva opinió sobre tot el que ha passat a Catalunya, també el cas Pujol, des que ell es va apartar de la vida pública arran de la confessió del juliol del 2014 sobre els diners no declarats que tenia a Andorra. Una trentena de converses, trobades personals i telemàtiques i intercanvis de correspondència s'han convertit en el llibre *Entre el dolor i l'esperança*, on Pujol és l'autor protagonista i Villatoro, l'autor entrevistador. El periodista no ha transcrit gravacions de conversa, sinó que ha ordenat totes les respostes i els afegitons que han sorgit al llarg d'un any i mig de treball.

En la presentació, ahir, Villatoro deixava clar que no és un llibre de conjuntura, sinó que continuarà tenint interès d'aquí a 20 anys perquè, amb ja 90 anys, per Pujol representa una mena de “testament polític”, on es parla de la relació Catalunya-Espanya i el procés, del cas Pujol, del llegat que quedarà de la seva obra de govern i ideològica, però també de la situació d'Europa i del món. *El penediment i l'orgull* era un possible títol alternatiu proposat per Villatoro en referència al cas personal, però també a la seva obra política. Des d'una lectura obligada-

Ramoneda i Villatoro presentaven ahir el llibre en absència d'un Pujol que preferia no ser-hi ■ ORIOL DURAN

ment fragmentària i parcial, perquè el llibre es presentava tot just ahir, efectivament l'obra dona ràpidament la sensació que es tracta d'un testament polític i personal.

Funciona així també com una confessió de “les culpes, els errors i les febleses” que han portat un president que va governar durant vint-i-tres anys a un “ostracisme” volgut, almenys fins ara. Un ostracisme que és una penitència i un judici moral de culpable que s'imposa un Pujol cristià, que, fins i tot, admet que la seva fe ja no té l'entusiasme ni la força de quan era jove. Per la crisi personal

que viu és una fe que no el consola prou. Defineix la seva fe d'avui com una fe resignada i ell mateix es censura: “Una vivència cristiana autèntica pot ser exigent, però no resignada.”

Perquè el seu compromís des de jove amb el país, la política i la família no ha evitat que se li acumulessin “els errors, les febleses i covardies, els enganys i autoenganys”, perquè, conclou, no va mantenir “la tensió de l'exigència, sobretot de l'auto-exigència”, i s'ha acabat trobant en “alguna mena de laberint”.

Pujol referma que els diners d'Andorra provenien d'una deïxa del seu pare i mai de cap ti-

pus de corrupció política o financera. Però sí que dona a entendre l'explicació del cas que sostenen persones que coneixien Pujol i la seva família.

En una resposta, l'expresident explica el que un amic seu advocat li criticava: haver-se volgut “fer càrrec dels problemes dels fills” —problemes judicials— tot confessant públicament la deixa. Pel seu amic, això era un error. “Potser tenen raó”, diu Pujol, però hi afegeix que “en tot el que ens passa alguna responsabilitat moral hi dec tenir”. Responsabilitat moral per haver dedicat durant molts anys més temps de la se-

va vida al país i al govern que a la família.

Sobre el xoc polític del procés, Pujol en culpa la “marxa enrere” feta per la política i la societat espanyoles des d'Aznar sobre l'autogovern i el reconeixement de Catalunya en relació amb cert *fair play* existent després de la Transició. Però el resultat, segons ell, “ha estat dolent per a uns i altres”, perquè “l'independentisme no és prou fort per fer la independència, però sí per crear un problema molt greu a Espanya”. Pujol, que lliga la seva lluita per Catalunya amb un també compromís “amb una idea d'Espanya que no és la dominant”, conclou que totes dues no ho podran “fer aïlladament” i que hauran de “trobar la manera de lligar bé la seva relació”. Però també una “Europa disminuïda” haurà de solucionar la seva crisi interna i la del seu paper al món davant uns “Estats Units caòtics” i una Xina “que torna a creure's destinada a ser el sostre del món”.

Qui sap si Pujol sorprendrà amb alguna obra final de la seva pròpia mà. Villatoro creu que l'expresident té avui preocupacions que tenen més a veure amb la mort o la pandèmia. Però, certament, amb 352 pàgines, ahir *Entre el dolor i l'esperança* són les darreres paraules de reflexió política i autocrítica d'un Pujol que el president de Grup62, Josep Ramoneda, defineix com un “animal polític”, i creu que poden ser llegides implícitament com a “consells als dirigents actuals del país”. ■

La consellera de Cultura i 27 càrrecs, citats per l'1-O

M. Piulachs
BARCELONA

La magistrada que va investigar els organitzadors de l'1-O ha citat a declarar de nou els 28 càrrecs de la Generalitat el 2017 i empresaris processats, entre ells la consellera de Cultura, Natàlia Garriga (ERC), malgrat que és aforada da-

vant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) des que va prendre possessió el 26 de maig.

En una providència, datada el 31 de maig, la titular del jutjat d'instrucció número 13 de Barcelona, Alejandra Gil, ha fixat els propers 8, 15 i 21 de juny per prendre declaració indagatòria als processats

per la logística de l'1-O. Aquesta nova tanda de declaracions indagatòries va ser ordenada per l'Audiència de Barcelona, que l'abril passat va confirmar el processament dels 28 investigats i va ordenar tornar a citar-los per pre-guntar-los per uns fets relacionats amb tres resolucions del Tribunal Consti-

tucional que no eren incloses en la causa quan els van comunicar el seu processament.

Tot i l'aforament de Garriga, la magistrada Gil li ha ofert si vol declarar de forma voluntària al jutjat, tal com permet la llei. La defensa de l'exconsellera Garriga —processada per malversació per l'1-O quan era director de serveis de la secretaria general de Vicepresidència— va sol·licitar abans d'ahir al TSJC que assumeixi la seva causa i ara demana que s'anul·li la seva citació al jutjat. És probable que la

causa de Garriga s'ajunti amb la dels diputats d'ERC Lluís Salvadó i Josep Maria Jové, que també estan en una causa per l'1-O, tot i que acusats de més delictes (desobediència, prevaricació, malversació i revelació de secrets), en espera de l'escrit d'acusació de la fiscalia i de les defenses. Entre els primers citats a declarar hi ha l'exsecretari general del Diplocat Albert Royo, el secretari de Comunicació del govern, Antoni Molons, i l'exdirectora de serveis de Presidència Teresa Prohias. ■

La consellera Natàlia Garriga, ahir ■ ORIOL DURAN